

Titel: Udrag fra Journalen AA

Citation: "Søren Kierkegaards Skrifter, Bd. K17", i *Søren Kierkegaards Skrifter, Bd. K17*, udg. af Niels Jørgen Cappelørn; Joakim Garff; Johnny Kondrup; Jette Knudsen; Alastair McKinnon, Søren Kierkegaard Forskningscenteret 2000 . Onlineudgave fra Søren Kierkegaards Skrifter: <https://tekster.kb.dk/text/sks-aa-kom-shoot-aa-290.pdf> (tilgået 01. august 2024)

Anvendt udgave: Søren Kierkegaards Skrifter, Bd. K17

Ophavsret: Materialet er dedikeret til public domain. Husk dog altid at kreditere ophavsmanden.
[Læs CC0-erklæringen](#)

◀ **den semipelagianske Strid** : teologisk strid i det 5. og 6. årh. om Augustins prædestinationslære, dvs. læren om Guds evige forudbestemmelse af hvert enkelt menneskes frelse el. fortabelse. Semipelagianismen, som især skyldtes munken Johannes Cassianus (død o. 435), hævdede, at Gud tilbød alle mennesker sin frelsende nåde, men at de i kraft af deres frie vilje havde mulighed for at afvise den. Denne lære vandt i den grad tilslutning i Sydgallien, at en synode i 470'erne fordømte Augustins prædestinationslære. Det fremkaldte en så stærk reaktion fra tilhængerne af den augustinske nådelære, især ledet af biskop Cæsarius af Arles (død 543), at en synode i Orange i 529 fordømte semipelagianismen og antog en modificeret augustinsk nådelære. På synoden blev det på den ene side fastslået, at frelsen alene afhænger af Guds nåde på grund af menneskets absolutte syndighed, og på den anden side afvist, at Gud har forudbestemt mennesker til at gøre det onde; og da det samtidig blev understreget, at menneskets vilje er befriet af Guds nåde og med hans bistand kan og skal øve de gerninger, der belønnes med evigt liv, blev der åbnet plads for tanken om menneskets ansvarlige medvirken til sin frelse. Orangesynodens vedtagne opfattelse blev bekræftet af den rom. biskop i 531 og vandt således anerkendelse som den vestlige kirkes officielle nådelære.

I trykt udgave: Bind 17 side 33 linje 36